

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 41. Articuli circa pœnitentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C. 1551.

nibus in publicis disputationibus insisterent. Percipiamus jam duodecim illos articulos de Pœnitentia ex Lutheri, ejusque Discipulorum libris extractos, circa quos prævie discussos postea in Sessione sententia esset pronuntianda.

§. XLI.

Articuli circa Pœnitentiam.

„I. Pœnitentia non est proprie Sacramentum, ad reconciliationem prorelapsis post Baptismum a Christo institutum, nec recte a Patribus secunda tabula post naufragium appellatur, sed Baptismus vere est ipsum Sacramentum pœnitentiæ.

„II. Non sunt tres pœnitentiæ partes, Contritio, Confessio, & Satisfactio, sed duæ tantum, terrores scilicet incussi conscientiis agnito peccato, & fides concepta ex Evangelio, vel absolute, qua credit quis sibi per Christum esse remissa peccata.

„III. Contritio, quæ paratur per discussionem, collectio, & detestatio peccatorum, non præparant ad gratiam Dei, nec remittunt peccata, sed potius faciunt hominem hypocritam, & magis peccatorem, eaque contritio dolor est coactus, & non liber.

„IV. Confessio Sacramentalis secreta juris divini non est, nec apud antiquos Patres ante Concilium Late-

„ranen-

„ranense facta fuit mentio, sed publica
 „tantum poenitentia.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1551.

„V. Enumeratio peccatorum in
 „Confessione non est necessaria ad illo-
 „rum remissionem, sed libera, & tan-
 „tum hac ætate utilis ad erudiendum
 „poenitentem, & consolandum, & olim
 „fuit ad satisfactionem Canonicam im-
 „ponenda: nec necessarium est, confi-
 „teri omnia peccata mortalia, utpote
 „occulta, & quæ sunt contra ultima
 „duo decalogi præcepta, sed neque ul-
 „læ circumstantiæ peccatorum, quas
 „homines otiosi excogitarunt, velleque
 „omnia confiteri, est, nihil relinquere
 „divinæ misericordiæ ignoscendum; imo
 „neque licet confiteri venialia.

„VI. Confessio omnium peccatorum,
 „quam Ecclesia faciendam præcipit, est
 „impossibilis, traditioque humana, a
 „piis abolenda, neque confitendum
 „est tempore quadragesimæ.

„VII. Absolutio Sacerdotis non est
 „actus Judicialis, sed nudum ministe-
 „rium pronuntiandi, & declarandi, re-
 „missa esse peccata confitenti, modo
 „credat, se esse absolutum, etiamsi non
 „sit contritus, aut Sacerdos non serio,
 „sed ex joco absolvat: immo etiam sine
 „Confessione peccatoris Sacerdos eum
 „absolvere potest.

E 5

„VIII.

Sæcul. XVI.

A.C. 1551.

„VIII. Sacerdotes non habent po-
 „testatem ligandi, & solvendi, nisi Spi-
 „ritus Sancti gratia, & charitate sint
 „præditi. Et non ii soli sunt ministri
 „absolutionis, sed omnibus, & singulis
 „Christianis est dictum, quæcunque sol-
 „veritis super terram, erunt soluta &
 „in Cælo. Quorum verborum virtute
 „absolvere possunt peccata, publica qui-
 „dem per correptionem, si correptus
 „acquieverit; secreta vero per sponta-
 „neam Confessionem.

„IX. Absolutionis Minister, etsi con-
 „tra prohibitionem absolvat, vere ni-
 „hilominus absolvit a culpa, & coram
 „Deo: ideo casuum reservatio non im-
 „pedit absolutionem: nec Episcopi ha-
 „bent jus eos sibi reservandi, nisi quo-
 „ad externam poenitentiam.

„X. Tota poena, & culpa simul re-
 „mittuntur semper a Deo, satisfactio-
 „que poenitentium non est alia, quam
 „fides, qua apprehendunt Christum
 „pro eis satisfecisse, ideoque Satisfac-
 „tiones Canonicæ quondam, exempli
 „caussa, vel disciplinæ, vel probandi
 „fideles causa fuerunt a Patribus insti-
 „tutæ, & in Concilio Nicæno extortæ,
 „nunquam autem ad remissionem poenæ

„XI. Optima poenitentia est nova vi-
 „ta, poenisque temporalibus a Deo in-
 „flictis minime satisficit, sed neque vo-
 „luntaria

„luntarie susceptis, ut jejuniis, Ora-^{Sæc. XVI.}
 „tionibus, eleemosynis, & aliis bonis A.C. 1551.
 „operibus non præceptis a Deo, quæ
 „supererogationes vocantur.

„XII. Satisfactiones non sunt cul-
 „tus Dei, sed traditiones hominum,
 „doctrinam de gratia, & vero Dei cul-
 „tu, atque ipsum beneficium mortis
 „Christi obscurantes, & fictiones sunt,
 „quod virtute clavium æterna supplicia
 „in pœnas temporales commutentur,
 „cum illarum non sit munus pœnas im-
 „ponere, sed absolvere.

§. XLII.

*Articuli de extrema Unctione a Theo-
 logis examinandi.*

Propositis duodecim hisce articulis se-^{Pall. n. 14.}
 quebantur hi quatuor duntaxat ar-^{Et seq.}
 ticuli de extrema Unctione.

„I. Extrema unctio non est Sacra-
 „mentum novæ legis a Christo institu-
 „tum, sed ritus tantum acceptatus a
 „Patribus, aut figmentum humanum.

II. Extrema Unctio non confert gra-
 „tiam, neque remissionem peccatorum;
 „sed neque allevat infirmos, qui olim
 „per gratiam curationum sanabantur,
 „atque ideo ea cum primitiva Ecclesia
 „cessavit, sicut & gratia curationum.

III.